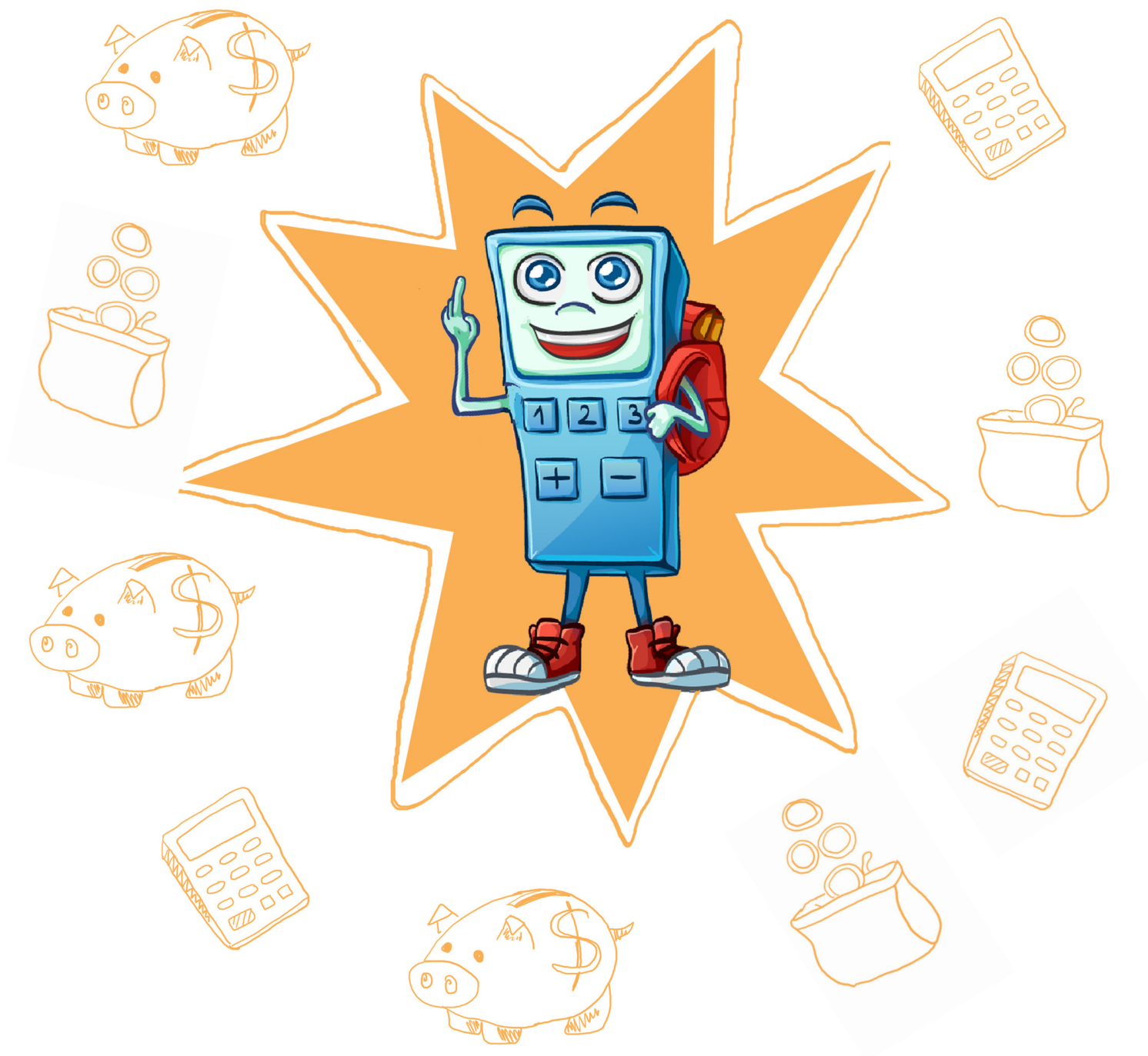

Scenariusz lekcji 2

Mój autoportret

odkrywca biznesu

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

Wyższa Szkoła
Pedagogiczna
im. Janusza Korczaka
w Warszawie

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Scenariusz lekcji 2

Temat: Mój autoportret.

Przewidywany termin realizacji: wrzesień, drugi tydzień

Cele ogólne lekcji:

- Poznanie innych dzieci w klasie
- Wspomaganie śmiałości i otwartości w mówieniu o sobie
- Dostrzeganie swoich mocnych i słabych stron
- Akceptacja siebie
- Rozpoznawanie i nazywanie emocji

Cele szczegółowe lekcji:

- Układanie krótkich wypowiedzi na zadany temat
- Obserwacja swojego wyglądu
- Rysowanie modelu
- Zwracanie uwagi na szczegół, charakterystyczne cechy modelu
- Nauka pisania swojego imienia
- Tworzenie zbiorów

Środki:

- Dzieci powinny ze sobą zabrać:
- Lustro
- Karty do rysowania (A4)
- Kartki z liniaturą na których są napisane imiona dzieci
- Puste kartki z liniaturą
- Ołówki
- Kredki
- Gumka

Scenariusz lekcji 2

Metody i sposoby realizacji celów:

- Metoda aktywizująca taka jak dyskusja, burza mózgów oraz prezentacja
- Rysunek

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel wyjaśnia dzieciom temat i cel zajęć. Może to zrobić opowiadając o tym, że każdy człowiek jest inny, nie tylko różniąc się wyglądem, ale także cechami charakteru, zainteresowaniami.
2. Nauczyciel stawia lustro i pyta się uczniów co widzą. Dzieci mogą podawać różne odpowiedzi. Nauczyciel pyta się uczniów, czy widziane osoby są takie same.
3. Nauczyciel wyjaśnia na czym będzie polegało zadanie uczniów. Staje przed lustrem i opisuje siebie, mówi o swoich pasjach i zainteresowaniach, słabych i mocnych stronach.
4. Następnie proponuje, aby ktoś z uczniów stanął przed lustrem i powiedział co widzi, opisał siebie, swoje hobby, wady i zalety. Uczniowie mogą robić różne miny, które ukazują emocje np. dziś jestem wesoły – uśmiech, teraz jestem zmartwiony – usta w „podkówkę”. Inne dzieci mogą także odgadywać jakie emocje dany uczeń pokazuje. Kolejną zabawą może być liczenie zębów przy szerokim uśmiechu.
5. Następnie podchodzą inni uczniowie. Nauczyciel zachęca wszystkich uczniów do wzięcia udziału w zadaniu, lecz nie zmusza. Jeśli dziecko nie chce mówić na forum klasy o sobie nie mówi.
6. Nauczyciel rozdaje uczniom białe kartki (A4) i prosi o narysowanie siebie, w taki sposób, aby ująć swoje charakterystyczne cechy. Dzieci jeśli jest taka potrzeba mogą powtórnie podchodzić do lustra, aby jeszcze raz siebie zobaczyć.
7. Kiedy rysunki są gotowe, nauczyciel rozdaje liniatury (z imieniem i bez). Uczniowie najpierw poprawiają po śladzie, następnie na pustej liniaturze odwzorowują swój podpis. Te dzieci, które potrafią się podpisać, mogą same się podpisać.
8. Liniaturę z własnym podpisem uczniowie przyklejają na swój obrazek.
9. Dzieci mogą tworzyć zbiory uczniów o blond włosach, uczniów w okularach, uczniów o niebieskich oczach itp. Nauczyciel wprowadza tu pojęcia: zbioru, części wspólnej zbioru.
10. Z powstałych portretów uczniowie tworzą wystawę klasową.

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

Wyższa Szkoła
Pedagogiczna
im. Janusza Korczaka
w Warszawie

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

